

opsige denne Konvention ved Udløbet af hver Periode paa 10 Aar paa de i nærværende Artikel fastsatte Betingelser.

Artikel 28.

Ved Udløbet af hver Periode paa 10 Aar at regne fra denne Konventions Ikrafttræden skal det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad forelægge for den almindelige Konference en Beretning om Anvendelsen af nærværende Konvention og bestemme, om der er Anledning til at optage Spørgsmaalet om Konventionens fuldstændige eller delvise Revision paa Konferencens Dagsorden.

Artikel 29.

Saafremt Konferencen vedtager en ny Konvention, der helt eller delvis reviderer nærværende Konvention, og den nye Konvention ikke indeholder anden Bestemmelse:

- a) skal et Medlems Ratifikation af den nye, reviderede Konvention ipso jure medføre øjeblikkelig Opsigelse af nærværende Konvention uden Hensyn til den i ovenstaaende Artikel 27 fastsatte Frist, dog under Forudsætning af, at den nye, reviderede Konvention er traadt i Kraft;
- b) skal nærværende Konvention ophøre at staa aaben for Medlemmernes Ratifikationer fra den Dag at regne, da den nye, reviderede Konvention træder i Kraft.

Dog forbliver nærværende Konvention i dens nuværende Form og Indhold i Kraft for de Medlemmer, der har ratificeret den, men som ikke har ratificeret den nye, reviderede Konvention

Artikel 30.

De franske og engelske Tekster af denne Konvention er begge autentiske.

1 b. Forslag til Konvention om tvungen Alderdomsforsikring for Personer, der har lønnet Arbejde i Landbrugsvirksomheder.

Artikel 1.

Ethvert Medlem af den internationale Arbejdsorganisation, som ratificerer nærværende Konvention, forpligter sig til at oprette eller opretholde en tvungen Alderdomsforsikring, der yder de forsikrede mindst lige saa gode Betingelser som de i nærværende Konvention fastsatte.

Artikel 2.

1. Den tvungne Alderdomsforsikring kommer til Anvendelse paa Arbejdere, Funktionærer og Lærlinge i Landbrugsvirksomheder og paa Tyende i Landbrugshusholdninger.

2. Ethvert Medlem kan imidlertid i sin nationale Lovgivning fastsætte saadanne Undtagelser, som maatte skønnes fornødne, forsaavidt angaar:

- a) Arbejdere, hvis Løn overstiger en bestemt Grænse, og, i Tilfælde hvor den nationale Lovgivning ikke fastsætter, at saadan Undtagelse skal finde generel Anvendelse, Funktionærer, hvis Arbejde er af en saadan Art, at det almindeligvis regnes som liberalt Erhverv;
- b) Arbejdere, hvis Løn ikke betales i Penge;
- c) Unge Arbejdere under en vis Alder og Arbejdere, der er for gamle til at indtræde i Forsikringen paa det Tidspunkt, da de for første Gang kommer i Arbejde;
- d) Hjemmearbejdere, hvis Arbejdsbetingelser er af en saadan Natur, at de ikke kan side-stilles med almindelige Lønarbejdere;
- e) Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie;
- f) Arbejdere, hvis Beskæftigelse i det hele taget og efter sin Natur er af saa kort Varighed, at de ikke kan naa at opfylde Betingelserne for at faa tillagt Ydelser i Henhold til Forsikringen, samt Personer, der kun udfører lønnet Arbejde som Lejlighedsarbejde eller Bi-beskæftigelse;
- g) Arbejdere, der er Invalidere, og Arbejdere, der oppebærer Invalide- eller Aldersrente;
- h) Afskedigede pensionerede Tjenestemænd, der antages til lønnet Arbejde, samt Personer med private Indkomster, dog kun forsaavidt Pensionen eller den private Indkomst er mindst lige saa stor som den i den nationale Lovgivning fastsatte Aldersrente;